

Ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον πλησίον τῆς ἐκ νέου
 Εἰπέ τῆς ὅ,τι ἤκουσες, ἀλλὰ μὴ εἴπῃς, μὴ
 Ὅτι τοῦ πρώτου ἐρώτος καὶ φεῦ! τοῦ τελευταίου
 Διὰ παντὸς ἀπέθανον αἱ φλόγες, οἱ παλμοί.

Εἰπέ τῆς καὶ εἰς τὸν πάγον μου ὑπάρχει φλόξ κρυφία,
 Μυστηριώδης, λαίψανον τῶν πρὶν πυρκαϊῶν.
 Μικρὸς, ἀλλὰ πολύτιμος ἀδάμας ἐν πτωχείᾳ,
 Φῶς ἀμυδρὸν εἰς ἔρημον ἀγωνιῶν ναόν.

Ἄλλ' ὄχι πρὶν τὸ μάρμαρον τὴν ὑπάρξιν μου κλείσῃ,
 Καὶ με σκιάσ' ἢ πένθιμος ἰτέα τῶν νεκρῶν
 Τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὄνειρον, εἰπέ τῆς δὲν θά σβύσῃ,
 Θὰ ζῆ με τὴν ἀνάμνησιν τῶν εὐτυχῶν καιρῶν.

H. M.

Ο ΠΑΡΘΕΝΙΚΟΣ ΕΡΩΣ.

Εἰς τὸν κάλυκα τὸ βόδον ὦ! εὐδαίμων ὅστις ὄρεψῃ,
 Ὅστις τ' ἄρωμά του κλέψῃ
 Ὅταν πρωτογλυκανοίγῃ,
 Καὶ με δάκρυα τὸ πνίγῃ
 Τρυφερὰ ἢ χαρραγῇ,
 Ἡ οὐράνιος πηγῇ!

Εὐτυχὴς δι' ὃν ὁ πρῶτος ἀκουσίως ἀντηχῆσῃ
 Τῆς παρθένου στεναγμός.
 Ὁ θνητὸς δι' ὃν εἰς στήθος τὸ δειλὸν πρωτοκτυπήσῃ
 Τῆς ἀγάπης ὁ παλμός.

Ὅστις ὡς ὁ Πυγμαλίων
 Εἰς τὸ ἄγαλμα τὸ θεῖον
 Μεταδύσῃ τὴν νοήν,
 Καὶ με ἔρωτα ἀκοίμητον
 Ἀνταλλάξῃ καὶ ἀτίμητον
 Ἦν τῷ ἔδωκε ζωὴν!

I. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΓΝΩΣΕΙΣ.

Ἐξ ὅλων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἀναντιρρή-
 τως ἡ ἀστρονομία παρέχει πλεονέκτερον τῶν λοι-
 πῶν διαφέρον, εἴτε λάθωμεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὰ
 ἀρχικὰ αὐτῆς στοιχεῖα, εἴτε τὰς προόδους τὰς
 ὁποίας μέχρι τοῦδε ἔκαμε καὶ ἐφεξῆς θέλει κάμει.
 Ὁ μηχανισμὸς τοῦ οὐρανοῦ, οἷον παριστῶσιν αὐ-
 τὸν ἡμῖν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ ἀστέρες,

εἶναι τὸ πρῶτον πρόβλημα εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁποί-
 ου κατέγεινεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Τὸ μέγα τοῦ ἀ-
 στέρου σώμα πρὸς ὃ ὀφείλομεν καὶ φῶς, καὶ θερ-
 μότητα, καὶ ζῶην καὶ τὴν καλλονὴν τῶν τε
 ἀνθέων καὶ καρπῶν, ἐγένετο ἤδη, ἐκ μέρους ἡμῶν,
 τὸ ἀντικείμενον κατεπειγούσης καὶ πλείστον δεδι-
 καιολογημένης ἐρεύνης. ἀλλ' ἡ περιέργεια ἡμῶν,
 διπλασιάζεται ἔτι μάλλον ὅταν παρακολουθήσω-
 μεν τὸν ἀστέρα τοῦτον κατὰ τε τὰς ἡμερησίας καὶ
 ἐνιαυσίους αὐτοῦ κινήσεις· ὁ κανονίζων τὴν ἡμέ-
 ραν καὶ τὴν νύκτα, τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἀνά-
 παυσιν, ὁ κύριος τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὥρων τοῦ
 ἔτους, ὁ μόνος ἴσως διαλάμπων ἐξ ἰδίου φωτός, ὁ
 ἥλιος, τέλος, εὐρίσκειται ἀναγκάτως συνδεδεμένος
 πρὸς ἐκάστην ἡμῶν ἰδέαν, πρὸς ἐκάστην πρᾶ-
 ξιν ἡμῶν.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἀστρονομίας ἐχρωμα-
 τίσθη προδήλως ἐκ τῶν διαφορῶν ἐπιρροῶν, αἰτι-
 νες ὑπηγόρευσαν αὐτήν. ὁ φιλόσοφος διὰ τῆς
 μελέτης τοῦ ἐξήγαγε μεγάλας ἀληθείας ἐκ σκο-
 τεινῶν γεγονότων καὶ ἀτελῶν παρατηρήσεων, τὰς
 ὁποίας ἐξέθηκε ποτὲ μὲν συμφώνως, ποτὲ δὲ ἀντι-
 θέτως πρὸς τὰς ἀτομικὰς προλήψεις καὶ τὰς ἐθني-
 κάς δεισιδαιμονίας. Ὁ ἀστρονόμος, θαυμαστῆς
 αἰείποτε τῶν ὑπ' αὐτοῦ περιγραφομένων φαινομέ-
 νων, εἴτε τῶν ἐκ τῶν φαινομένων τούτων ἀπο-
 δεικνυμένων φυσικῶν νόμων, λίαν εὐκόλως παρε-
 σύρθη ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του. Τέλος, ὁ ἀπλῶς
 πεπαιδευμένος, ὀδηγούμενος ὑπὸ τῆς κριτικῆς ἐπι-
 στήμης καὶ τῆς γνώσεως τῶν ἀρχαίων ἰδιωμάτων,
 ὠφελήθη ἐκ τῶν δοξασιῶν τῶν ἀστρονόμων καὶ ἐ-
 ξηκρίβωσε τὴν ἀξίαν των ἐξετάσας αὐτὰς μάλλον
 ὡς ἱστορικὰς ἀληθείας ἢ ὡς ἐναργεῖας φυσικὰς.

Πλείους ἐγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἱστορίαι
 τῆς ἀστρονομίας ὑπὸ τὰς διαφοροὺς αὐτὰς ἐπόψεις
 Αἱ ἱστορίαι τοῦ Weidlee, τοῦ Bailly, τοῦ Γεωργίου
 Costard καὶ τοῦ Laplace, οἵανδήποτε τοῖς ἀπο-
 δίδουσι δικαίως ἀξίαν, δὲν εἶναι ὅμως φύσεως
 τοιαύτης ὅπως καταστήτωσι κοινὴν τὴν γνώσιν
 τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων μυστηρίων. Τὸ μέγα τοῦ
 Delambre σύγγραμμα περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων
 ἀστρονομίας, τῆς ἀστρονομίας τοῦ Μεσαιῶνος καὶ
 τῶν νεωτέρων χρόνων, γεγραμμένον ὑπὸ ἀστρονό-
 μου καὶ πρὸς χρῆσιν ἀστρονόμων, ἀπαιτεῖ, ὅπως
 γενῆ καταληπτόν, γνώσεις λίαν ἐκτεταμένας.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀστρονομία ὑπάρχει συναφῆς πρὸς
 ἀντικείμενα γῆινων ὄλων μελετῶν καὶ παρατηρή-
 σεων, οἷα εἰσὶν ἡ χρονολογία, ἡ τοῦ χρόνου διαί-
 ρεσις κλπ. ἡ ἱστορία αὐτῆς προσεγγίζει διὰ